

## UNDELIVERED ISSUES

Please re-address  
all undelivered issues  
of the **Morning Star** to:-  
**The Manager,**  
"Morning Star",  
Vaddukodai.

# THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka  
under No. Q B/59/300/26/82

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 145 JAFFNA, FRIDAY, 18 & 25th JANUARY, 1985 No. 3 & 4

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

EVERY... LIBRARY... 72... Subscription  
Inland: Rs. 50/- per year.  
FOR ADVERTISEMENTS  
Apply to:  
**The Manager,**  
'Morning Star', Vaddukodai.

### Services in Catholic Churches

Services in R. C. Churches for the repose of the soul of Father Mary Bastian, of Vankalai R. C. Church were held at St. Patricks College, Jaffna (organised by the Old Boys), St. Anne's Church, Manipay R. C. Church, Malvam the 'Ark' at Uduvil (for Disabled Children), and other institutions and Churches with which Father Bastian had very close associations.

He was specially a friend of the poor and destitute and large crowds participated in the religious processions which preceded the Services.

Priests from other denominations also participated at these Services.

### The Refugees' Relief Fund, '83

Mr. J. M. Sabaratnam, the President of the Council of Management of the Refugees Relief Fund '83, is trying to do something for those displaced or seriously affected by the eruptions in recent months.

A sum of Rs. 200,000 has been released to the G. A. Jaffna and Rs. 50,000 each to the GA's of Mannar and Mullaitivu to meet the urgent requirements of the families of the fishing community. An appeal has already been sent to other funding agencies for assistance.

Families of those who have been killed in the riots (children under 15 and adults over 35) will be paid we learn Rs. 2000, subject to approval by the GA.

Any family who has lost a member in the riots in recent months can contact Mr. J. M. Sabaratnam, 40, Rakka Lane, Chundiculi and obtain assistance, if such assistance has not already been obtained from R. R. Fund '83.

### Death of a distinguished Tax Lawyer

We regret to record the death on Sunday (13-1-85) of Mr. S. Ambalavanar, the leading tax and investment lawyer of Sri Lanka, in his home in Colombo. He was 60 years old.

A science graduate of the University of Ceylon and an L.L.B. (London), Mr. Ambalavanar had tax and consultancy offices in Sri Lanka, Singapore, and India. Leading firms and foreign investors sought avidly his consultancy services. He had held several positions locally and internationally.

Mr. Ambalavanar is a son of Mr. Sivasubramaniam the leading Proctor of Hultsdorf (now in his nineties) and a brother of the late Mr. S. Kathiravetpillai M. P. of Kopay.

### School after Sir Razik

A boys school will be established in Colombo South by the Sir Razik Fareed Trust and will be named after Sir Razik.

A piece of land has been donated to the Trust and for a start a Primary school in the Sinhala and Tamil medium will be started.

The Trust has appealed to the public for assistance.

The Trust also proposes to award scholarships to poor needy students according to president M. H. M. Sabeed and Secretary A. H. G. Ameen. The scholarships will be to pursue studies in technical courses in recognised institutions.

### "Tirade against India Unfortunate"

— says TULF leader

As for our going to India, we are forced to keep our families in Madras for reasons of security. Over 50,000 Tamils have fled to India after the July violence for security. For the same reason several thousands of the Tamil youth have fled to other countries because they could not earn a living in India and their parents could not support them. As the Prime Minister says we should solve our problems among ourselves as brothers and sisters. But when the powerful elder brother throttles the weaker younger brother should not the neighbours try to stop the murder? As usually happens the aggressor will say that the neighbour is preventing his living in peace with his younger brother. We negotiated with the government for several years but nothing came out of it. We decided that there was no use talking any more with this Government. It was in the height of ethnic violence that India offered her good offices. The Sri Lanka government accepted India's good offices and we also accepted it and agreed to negotiate. India's influence has always been used to further the process of negotiation and never for promoting confrontation. As a party to the dispute I am duty bound to state this. Under these circumstances the tirade against India is unfortunate.

[Excerpted from a statement made on 17-12-84 by Mr. A. Amirthalingam]

### First Woman DJ

Mrs. C. M. Prematilake, Supernumerary Magistrate, Colombo, has been promoted a District Judge and becomes the first woman to hold this office in Sri Lanka.

The Judicial Services Commission has promoted three other district judges — Messrs. C. A. Greo (Kalutara), M. D. Jesuratnam (Batticaloa) and P. Edussuriya (Kurunegala) to the special grade.

Several other judicial service promotions, appointments and transfers have also been made.

### Chavakachcheri Church

Mrs. Thangam Poothathamby

The death occurred at Chavakachcheri on 4-1-85 of Thangam Poothathamby, retired teacher, wife of the former Head Master of the American Mission Tamil School at Meesalai. She was 86 years of age.

The Funeral took place at 9 a.m. at her residence at Station Road, Chavakachcheri on Saturday 5-1-85. Rev. S. C. Arnold officiated assisted by Rev. Mather Mr. S. Subramaniam, retired Worker of the JDCSI, paid the tribute. The remains were interred at the Chavakachcheri burial grounds. Rev. S. C. Arnold performed the committal rites.

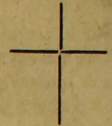
She leaves behind four sons and three daughters Mrs. Kirupainayagam, Mrs. Beadle and Mrs. Everts and grand children and great-grand children to keep her memory green.

### IN BRIEF

○ **Yal Devi Attack:** On the night of Saturday the 19th the Yal Devi train running from Paranthan to Colombo was blown up near Murikandy. There were Army personnel and a few civilians on board at that time. Official sources said that the bodies of 38 (28 servicemen and 11 civilians) had been recovered but many more were feared buried beneath the wreckage. Surprisingly no further details of the number of casualties have been forthcoming after the 22nd night, although the All India Radio had reported on the 23rd that many Army men died in the train attack. Prior to this attack at Murikandy, bombs were flung at the train at Paranthan in an attempt to prevent ordinary passengers boarding the train. According to the Tamil dailies, the Tamil Eelam Liberation Organisation (TELO) has claimed responsibility for the attack. The Ceylon Daily News in its editorial of the 22nd expressed the view that this attack reveals that the terrorist organisation had a good intelligence net work.

○ **'No More Talks':** In a speech made at the function for the distribution of free text books to school children held at Anamadawa recently the President has said that the government will no longer hold talks with those who advocate separation of the country. He went on to say that it was not his government but the other parties that had wanted the T.U. L.F. to attend the All Party Conference. He further stated that there were no such things as traditional Tamil homelands and that the government envisaged the settling of several thousands of Sinhalese families in the North soon.

### IN MEMORIAM



IN LOVING MEMORY  
OF

**Robert Arasakone Asbury**

Died on 2-2-1968

AND

**Samuel Jeyasingham Asbury**

Died on 1-2-1972

For ever with the Lord,

Affectionately Remembered by  
their Loved ones at  
30 A, 33rd Lane, Wellawatte  
and  
20, Lawton Road, Manipay.



### IN MEMORIAM



IN LOVING MEMORY  
OF

**Victoria Nallammah**

**Kathiravelu**

Called to rest on 31-1-1979

Though this is the Eighth year,  
Since you finished this life's race,  
We still hold your memory dear,  
and miss so much your vacant  
place.

Fondly remembered by  
Iyah, Pillai & family,  
Tamby & family &  
her loved ones.

99, Chapel Street,  
Jaffna.

### At Rest

Mr. Hudson Selvarajah

We regret to record the death of Mr. Hudson Selvarajah (77), retired Municipal Commissioner, Jaffna on 4-1-85. The Funeral Service took place on Saturday 5-1-85 at 11 a.m. at his residence at Pt. Pedro Road, Jaffna. Rev. H. R. S. Jeyachandran officiated assisted by Sevak Rev. Sam Alfred. The remains were interred at the Methodist Church burial grounds, Koddady.

He leaves behind, besides his wife Rosaline, three daughters and two sons and a large circle of friends and relations.



### வண. பிதா. பஸ்தியன் கொலை பற்றிய விபரங்கள்

வங்காளத்தில் பஸ்தியன் வண. பிதா மேரிபஸ்தியனின் கொலை பற்றிய விபரம் ஒன்றை "சாட்சிகளின் கூற்றிலிருந்து" என்ற தலைப்பில் பாதுகாவுவன் பத்திரிகை 18-1-85 ஆம் திகதி இதழில் வெளியிட்டுள்ளது அதனை அப்படியே இங்கு தருகிறோம்.

[ ஆ-ர் ]

5-1-85 பி. ப. 6 மணி ஊரடங்கு அருக்திரு மேரி பஸ்தியனும், அனாதைச் சிறுவன் அழகரட்டணமும், மற்றொரு உதவிபாளன் நாதன் குருஸ் என்ற இளைஞனும் வங்காளக் கோவில் குருமணியில் இருந்தனர்.

நள்ளிரவுக்குமேல் வங்காளக் கிராமத்தை நோக்கி வானங்கள் வந்து கோவில் முன் வாயிலில் தரித்தன.

ஆயுதப்படைபினர் காக்கி நடைபாடக் கோவில் வளவுக்குள் பிரவேசித்தனர்.

தற்புட்கள் தப்பாக்கிவைட்டுக்கள் தீர்த்து கோவில் வளைவச் சுற்றிக்கொண்டனர்.

ஆயுதப்படைபினர் வளவின் பின்வாசல் வழியாக வந்து குருமணியின் பின் விருத்தையை அடைந்தனர்.

ஆயுதப்படைபினர் தைவத்திட்டி அருக்திரு பஸ்தியனைக் கப்பிட்டனர். அருக்திரு பஸ்தியன், குருவுக்குரிய வெண்ணையில் திருச் செயமரணையைக் கையிலேற்றிக்கொண்டு அழகரட்டணம், நாதன் குருஸ் ஆகியோர் உடல்வர, படுக்கை அறைபிலிருந்து அலுவலக அறைக்குள் வந்தனர்.

பின்விருத்தையிலிருந்து புகளலாடக ஆயுதப் படைபினரால் வேட்டுக்கள் தீர்க்கப்பட்டன, அருக்திரு. பஸ்தியன் "பிளீஸ் பிளீஸ்" என்று.

அருக்திரு பஸ்தியனுக்கும் அழகரட்டணத்துக்கும் குடு விழுந்தது. 'அம்மா' எனச் சத்தமிட்டு குருவானரி விழ்ந்தார்.

படையினர் அலுவலக அறையின் பின் விருத்தைக் கைவ உடைத்து உட்புகுந்து அருக்திரு பஸ்தியன் அவர்களைக் சுட்டுக் கொன்றனர்.

அத்துடன் அழகரட்டணமும் நாதனும் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர்.

கோவில் வளைவச் சுற்றி வந்து வேட்டுக்களைத் தீர்த்தனர். 72 வயது முதாட்டியும் கொல்லப்பட்டார்.

அதிகாரை 4 மணிவளவில் அருக்திரு. பஸ்தியன் அவர்களுடைய உடல் பின் வாசல்வழியாக இழுத்துக்கொண்டு போடப்பட்டே, என்னியரிமடத்தின் அருகிலுள்ள பெண்ணை பாடசாலைப் பழைய கட்டடப் படிவலில் போடப்பட்டது.

அழகரட்டணம், நாதன் குருஸ் இருவருடைய உடல்களும் குருமணியிலிருந்து வெளியே கொண்டு வரப்பட்டன.

காலை 6 மணிவளவில் அருக்திரு. பஸ்தியன் அவர்களுடைய உடலை சீருடைபணிந்த முயற்சிக்கப்போய் வான் ஒன்றில் ஏற்றிக்கொண்டு சென்றனர்.

மண்ணெண்ணெய்த் தரகர்கள் நாக்கில் ஒன்றிலிருந்து, மண்ணெண்ணெய் குருமணிக் குளிலிருந்து இரத்தக் கறைகளிலே ஊறிப்பட்ட பின் தரகம் பிடி விருந்தையில் கிடக்கக் காணப்பட்டது.

அருட்சோதரிசனும் மடத்தில் வாழும் பெண் பிள்ளைகளும் ஆயுதப் படைபினரால் மண்டப வரயிலினாடக கோவிலுக்குள் அனுப்பப்பட்டனர்.

மகளிர் பழைய பாடசாலைக் கட்டடத்தில் இரவு தங்கியிருந்த கிராமவாசிகள் சிலரும் கோவிலுக்குள் அனுப்பப்பட்டனர். அவர்கள் பாடசாலைக் கட்டட வரயிலில் படிந்த இரத்தக் கறையை அவதானித்துள்ளனர்.

ஆயுதப் படைபினர் கைபினர் மடத்தினுள் பிரவேசித்து முழு இடமும் தட்டிக் கொட்டி ஆராய்ந்தனர். கைக்கடிகாரங்கள் பணம் வேறு பொருட்களை எடுத்துச் சென்றதுடன் மடத்தின் சிறுவயத்துள் சென்ற நற்குணைப் பேழையைத் திறந்து திருப்பசத்திரத்தையும் தீண்டியுள்ளனர்.

இரரணுவ வரகளைக்கள் கோவில் வளவுக்குள் (பின்பக்கம் வரை) சென்றனர்.

காலை 7-30 மணிவளவில் வரகளைக்கள் வெளியேறினர்.

மு. ப. 11 மணிவளவில் ஒன்பது சடலங்கள் மன்றார் வைத்தியசாலை பிரேதக் காப்பிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டன.

அருக்திரு. பஸ்தியன் அவர்களுடைய உடல் கொடுக்கப்பட்ட விடையை

நன்றி: பாதுகாவுவன்.

### தொழிலுக்கும் அம்மாவுக்கு (ஜுவாத் மரைக்கார்)

நீ இல்லாத இல்லம் அம்மா நிலவில்லாத வாழம் அனே? வினில் நோம் தாழ்ந்திடாமல் விநர்த்தே இங்கு வந்திடுவாய். "அன்ன எங்கே போனார்?" என்று அருமைத்தம்பி தனக் கேட்டேன் "பண்ணம் வேலை குந்து இப்போ பறந்து வருவான்" எனச் சொன்னான் மாலை வந்து சேரும் போது மையருள் குழும் விடுவோம்

சாலை தன்னிப் பார்த்தே யுள்ளோம் சடுதியாய் வந்து விளக்கேற்று அலரி மரத்துக் கீழியிடையே அந்தி நிலவு பார்ப்பதைப் போல் வலக்கரம் தன்ன அலசத்தகைத்து வறி நடந்தே நீ வந்திடுவாய். தந்தை இங்கே வருவதற்குள் தையெல்லாம் திருள் சூழ்ந்துவிடும் அந்த மலையும் முன்பே நீ அம்மா ஓடி வந்து விடு! நன்றி: களஞ்சியம்.

### தவறிப்போன காசு

தொலைந்து போன காசுநானய்யா - விட்டை கூட்டிப் பெருக்கி மீட்டார் ஐயா.

இருக்கும் காசை வைத்து மகிழ்வு கொள்ளவில்லை இருட்டி ஒளியை ஏற்று என்னை மீட்டுக் கொண்டீரே தவறிப்போன காசு நானய்யா தயவாய் என்னை மீட்டார் யேசய்யா - தொலைந்து

இளந்து விட்டபிள்ளும் நீர் இருக்க வில்லையே இருளில் வாடும் நிலையில் என்னைவிடவும் இல்லையே ஒளியின் வாழ்வில் சேர்ந்து என்னை உயர்த்தினீர்ய்யா உரிமையோடு உளது கரத்தில் அணைத்தீர்ய்யா - தொலைந்து

மனம்திரும்பும் பாவியினால் மகிழ்ச்சி என்றீரே மன்னிப்பினால் மறுபடியும் சேர்த்துக் கொள்ளுமீரே எண்ணில்லா ஆசிகளை ஈந்து வந்தீரே இயேசுவே உணைப்பாட வரமும் தந்தீரே - தொலைந்து.

ஊக்க: 15,8-9

பா. கிராஜீவன்

### தியானம்

#### எருசலேமிலே கித்திரிங்கள்

உயிர்த்தெழுந்த இயேசு கிறிஸ்து தார்பது நான் உலகத்திலே தங்கினார். பரத்தங்குப்புறப்படு முன்பு, சீடரைப் பார்த்து,

சில நாளுக்குள்ளே பரிசுத்த ஆவியினுலே ஞானஸ்நானம் பெறுவீர்கள்.

ஆகையால் எருசலேமை விட்டுப் போகாமல் நீங்கள் என்னிடத்தில் கேள்விப்பட்ட பிதாவின் வாக்குத்தந்தம் நிறைவேறக் காத்திருங்கள் என்று கட்டளைபிட்டார்.

எருசலேமிலே கரத்திருப்பது சீலூர்களுக்கு அப்பொழுது மிசவும் கஷ்டமாய் இருந்தது. கிறிஸ்தவர்கள் வேட்டைமாரடப்பட்ட

### 7ம் செயல்களே

என. ரோமர் அவர்களைச் சந்தேகக் கண்ணுடன் பார்த்தனர். யூதர் அவர்களை நஞ்சென வெறுத்தனர். எஞ்சு பாரித்தாரும் மிகில், ஆந்தகாரம். அத்தகைய குழவிவதாக்க சீடரைக் காத்திருக்கும்படி இயேசு கட்டளையிட்டார்.

இன்ற நாம் நிற்கும் பிரதேசம் அமுலையும் அந்தகாரமும் நிறைந்த இடமாகக் காணப்படுகின்றது. இந்தியர், அமெரிக்கர், ஊடா, அவுஸ்திரேலியர் ஆகிய நாடுகளுக்கே போய்விடலாம் என்ற எண்ணம் மக்களிடையே தலைதாக்கியுள்ளது. பகை, பஞ்சம், நோய் நிறைந்த குழவில் இத்தகைய எண்ணம் உருவாக வேண்டியதே ஆனால் இயேசு எருசலேமிலே கரத்திருக்கும்படி கட்டளையிட்டார்.

"பரிசுத்தானி உங்கள்மேல் வரும்போதா நீங்கள் பல மடைந்து எருசலேமிலும், யூதேயா முழுவதிலும் சமாரியாவிலும் யூரியின் கடைசி பரியந்தம் எனக்குச் சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள்" என்று சொன்னார்.

நாங்கள் பரிசுத்தரவியைத் துணையாகக் கொண்டால் திசுநிறைந்த எருசலேமியே சந்தோஷமாவும் மனநிறைவுடனும் இருப்போம். அப்பொழுது இங்குள்ள இத்தமக்களுக்கும் பெருந்த சகோதரர்களுக்கும் சாட்சிகளாக விருப்போம். மெய்யான ஒளி நம்மைத் தோடர்ந்து நடத்துவார்.

"நீ மகிழ்ச்சியாக இல்லாத பொழுது உன்னிடத்தில் விச

### வேத ஆராய்ச்சி

#### வியாதி (முந்தோடி)

திருச்சபையின் குணமளிக்கும் பணி

மரணத்திலிருந்து உயிரோடு முத்ததால், இயேசுகிறிஸ்து தோடர்ந்து அவர் சீடர்கள்மூலம் வியாதினைக் குணமாக்கி வருகிறார் (அப் 3.1-10). நோய்ப்பட்டவருக்காக சபையின் முப்பிரஜெபிக்க வேண்டுகுமென யாக்கோபு போதிக்கிறார் (யாக்க. 5:14-20).

ஊக்கா கவிசேடத்தை எழுதி பவர் ஒரு கைத்தியர். இவர் மருத்துவ முறைகளைப் பயன்படுத்தி மக்களுக்குக் குணம் கிடைக்கச் செய்தார்போலும், நோய்களைக் குணமாக்கும் அறிவையும், ஆற்றலையும் கொண்டவருக்கு திருச்சபையின் பணியில் தனி இடம் உண்டு

#### நோய் குணமாகாவிட்டால்?

பவுல் அடியாரி நீங்காத ஒரு உடல் பிணியாக வருந்தினார் எனக் கருத இடமுண்டு (2 கொ. 12:5-10, கலவுளைப் பற்றும் அறிவிலும், அனுபவத்திலும் அவர் மூதிர்ச்சி அடைந்திருந்ததால் உடற்பிணியால் அவர் சேரர் வடைந்து விடவில்லை. 'பலவீனங்கள்' பிரியப்படுவதற்காகக் கூறகிறார். ஆத்தமக்களுக்காகச் செவவுப்பணனவும், செவவுப்பணப்படவும் விரும்புகிறேன் என்கிறார்.

#### எதிர்நோக்குதல்

கிறிஸ்தவரின் நம்பிக்கை இவ்வகை வாழ்வுடன் முடியுடைவதில்லை, மரணமும், சாபமும் இல்லாத உலகை அவர்களை சுத்தரிக்க காத்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ள மரத்தின் இலைகள் ஐன்களுக்கு ஆரோக்கியத்தை உண்டாக்கும் (வெளி. 22:3).

இது நம்பிக்கையுடன் இவ்வகையில் கிறிஸ்தவர் செயலாற்றுகிறார்கள். மரணத்தினைக் கூரை, கிறிஸ்துவின் மரணம் முறித்து விட்டது. ஆகவே, மரியாதி, கிறிஸ்தவன் வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தும் சத்தி அல்ல. அவன் கிறிஸ்துவில் வளர்ச்சி அடைவவும், அவன் அன்பை உலகத்துக்குக் காட்டவும் உதவும் ஒரு தூண்டுதலே.

வாசுமேயில்லை என்று தீர்மானிக்க வேண்டியறிபடுகின்றது. உண்மையான விசுவாசியினிடத்தில் கவலையிருக்காது" என்று ஒரு அறிஞர் கூறியுள்ளார். எருசலேமிலே கரத்திருப்போம் எருசலேமிலும், யூதேயாவிலும், சமாரியாவிலும், யூரியின் கடைசி பரியந்தம் சாட்சிகளாக விவகிடுவோம்!



## 'The Forgotten Ones'

### The Mullaitivu Refugees

The shadow of July '83 never seems to recede from this land nor from the minds of its people especially the Tamils. The memories of the arson, looting, and murder keep recurring not as nightmares in the still of the night but as violent realities before wide awake eyes. The crowded camps packed in with teeming masses which we hoped would be but a sad memory are once again with us. It seems to be a re-play of an old film but significantly with a different setting this time.

A refugee has been defined as one who flees to seek refuge in another country. While this definition held true for the thousands of Tamils who fled North in 1983, it doesn't apply to the thousands of Tamils who are now displaced and homeless in the North. All are refugees in their own lands. Refugees exist in the Jaffna peninsula, in the Kilinochchi District and the Vavuniya area. The plight of those in the Mullaitivu District is however the most pathetic.

The refugees from the Mullaitivu District belong to two groups. One the Sinhalese fishermen who were displaced from the villages of Kokillai and Nayaru after reported attacks on them made, by the "terrorists". The others are the Tamil fishermen and farmers, who are by far the larger numbers, who were reportedly evicted by the "guardians of the law". The Sinhalese refugees are now in Negombo the area from which they originated. In direct contrast to claims made by various government sources, most of these Sinhalese had been settled in these villages only during the past few years. The reason for their being driven out seems to have been due to fears among the "terrorists" that the government was planning to settle many more Sinhalese families in the same villages.

Over the past several weeks we have seen and heard constantly about the grave injustices perpetrated on the three thousand odd Sinhalese refugees. We have seen and heard of the largesse and kindness of the Sinhalese and other organisations towards their affected brethren. We have seen and heard of the government's massive relief operations for their benefit, ministers of the Cabinet visiting the camps and handing out bulging relief packets and of Santa Claus visiting the children and handing out electronic toys. We the Tamils are happy to see such generosity and kindness being displayed. We are glad that the government is playing a prominent role in these efforts. Unfortunately, as usual, we get the distinct impression that a very large blind spot seems to exist in the government's vision.

Or how else would one explain the sufferings of close to ten thousand Tamil refugees scattered across nineteen camps in and around Mullaitivu town? People who are supposedly equal citizens of this 'just' land neglected and forgotten in their little camps. The conditions that these dispossessed people have to live in now are in stark contrast to the comparative luxury that their counterparts enjoy in Negombo.

Along with two others I visited some of these camps in and around Mullaitivu town. The other two had made a pilot visit earlier and the second trip was to personally hand over the emergency relief supplies that our Diocese had organised. In spite of our previous experiences with refugee camps following the July '83 riots it was still a saddening experience.

As mentioned earlier there are close to ten thousand of these refugees housed in nineteen camps in and around Mullaitivu town. School buildings, temples and a Catholic Church have been converted into makeshift camps. Each camp is crammed with an average of 500 men, women and children. The large number of children in each of the camps came as a surprise to us. These people are from coastal villages in the Mullaitivu District. We soon became familiar with the names of the villages such as Kokillai, Nayaru, Alembil, Chemmalai, Kokkuthuduwai, and Othiamalai. There are even people from the village of Thennamaravadi which is in the Trincomalee District. Their story is the most pathetic. After being reportedly driven out by the "guardians of the law", they had to hide and trek through sixteen miles of forest before reaching comparative safety. They had escaped with only the clothes that they wore. It was later that they learned that close to a hundred and seventy huts in their village had been razed to the ground. The stories of killings, assault, arson and molestation of women were all too common. Most of the people had to leave behind all their possessions and livestock and escape only with their lives.

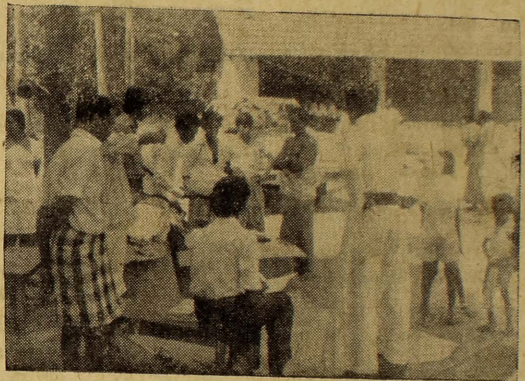
The refugees face many problems now. Congestion is but the least of them. The government is providing each person with a sum of only Rs 2/- per day for food! Even if the prices of food items were not as exorbitant as they are now, this amount would provide for very little. Rice with a single vegetable curry is the staple diet. The meat that we distributed to four camps on behalf of 'Navajeevanam' and YTC was the first these people were having since entering the camps. Toilet facilities are primitive. Epidemics of measles and other childhood infections



Refugees housed in a school at Mulliyavalai.



Another crowded camp outside Mullaitivu.



Distribution of clothes by the Diocese.



A Medical Clinic in progress at a camp.

are prevalent, as well as dysentery. All nineteen camps are taken care of by one doctor, the M. O. H. for Mullaitivu. This good lady is doing an unenviable job ably and conscientiously but was only too glad to accept our assistance in conducting two of the Clinics while we were there, and even happier to take charge of the drugs that we had taken along. The government's supplies of some essential drugs to that district are limited. Shortage of clothing is also a serious problem. The used clothes that had been so generously donated by some of our parishes were enough only for two camps and that too insuffi-

ciently. The locals who have volunteered to supervise the running of camps perform a thankless job, constantly living in the fear of harassment or worse. After all, it is those who care who seem to be the target of 'attacks'. Volunteer organisations and the Catholic Church based in Mullaitivu are trying to do everything possible. The local people drawing from their own meagre resources are helping as much as they can. However this is far from adequate and these organisations will not be able to provide relief indefinitely. In addition to immediate relief

(Continued on page 4)



**'The Forgotten Ones'***(Continued from page 3)*

these unfortunate people will require rehabilitation as well, since many of their houses have been destroyed. They must also be permitted to return to their villages or what is left of them.

Our diocese is doing its little bit. On the trip we distributed clothes, milk powder packets for under five children and essential medicines. More such collections are under way. These are however too little. Further, the Church is hampered by the lack of a base in Mullaitivu and all our relief measures have to be undertaken by the pastor based in Kilinochchi. Needless to say, the journey is fraught with dangers and not undertaken lightly. Men in priest's garb are in the most danger nowadays! Nevertheless, our efforts must continue along with those of other organisations.

However unless the government is willing to recognise that these Tamils are as much refugees (if not more) than those in Negombo, the people face an extremely bleak future. Unlike in 1983 their fellow Tamils are now not in a position to help them as well as they would like to due to the prevailing restrictions and tensions. If urgent remedies are not initiated (these including an overall policy of permanent rehabilitation) these people will indeed be 'the forgotten ones'.

Dr. D. C. Ambalavanar

**At Rest**

Mrs. Liza Rasammah Arumairatnam

We regret to record the death which occurred on 23-12-84 of **Rasammah Arumairatnam**, wife of the late Albert Arumairatnam, one of the older members of the CSI Church at Tellippalai. She was an octogenarian and was living with her daughter at Brown Road, Jaffna.

Mrs. Arumairatnam (popularly known as Rasammah Acca) was for many years living in the Parsonage Compound at Tellippalai to educate her children at Union College, Tellippalai. During this period, the Arumairatnam family played a leading part in all the activities of the church and the school. Mrs. Arumairatnam was herself for a time a teacher in the mission before her marriage.

The funeral service took place at 2 p.m. at Brown Road, Jaffna and the remains were interred at the Tellippalai Church burial grounds. Rev. T. S. Premarajah officiated and Rev. D. R. Ambalavanar (son-in-law of the deceased) performed the committal rites.

The deceased leaves behind two sons, Yagaratnam and Thevaratnam and five daughters, Blossom Thambiyah, Rasamalar Ambalavanar, Ratnabai Segaratnasigan, Jeyamalar Ariarajah and Pearl Yoganathan. Arthur Jeyaratnam, a son of the deceased predeceased her in 1958, during the communal riots that year in Colombo.

**Transport Problems in Jaffna**

Cars on the road are now very rare. Some of them do appear on the roads raising clouds of dust and zig-zagging their way to avoid potholes. But the sight is rare. Petrol and diesel are hard to come by and is not available at retail points for car-users. Push bicycles too are getting rare in view of the new regulations governing them. They too should have a route license entry to Jaffna town by means of motor vehicles except the CTB Bus, has its risks.

The most effected are sick people particularly those in need of emergency treatment who will not be able to use a car without going through many requirements.

The bullock carts cannot replace the cars easily as carts with a hood are yet to be made on a commercial scale. Pedigree bulls for hauling goods cost as much as a second hand car.

**Train Service between Jaffna and Colombo** is operated by Yarl Devi and the Express Intercity. But what gripes commuters is the uncertainties of a Station in the North from where the train starts. It may be Jaffna or Pallai or Kilinochi or even Vavuniya (80 miles from Jaffna) depending on the security situation.

**Judicial Service Promotions and Transfers**

**Mr. M. D. Jesuratnam**, District Judge Grade I, Batticaloa (w. e. f. 10-12-84).

**Mr. P. Balavadevel**, D. J. Kayts as D. J. Chavakachcheri.

**Mr. C. V. Wigneswaran**, D. J. Mallakam as D. J. Jaffna.

**Mr. P. Sundaralingam**, D. J. Mullaitivu as D. J. Kayts.

**Mr. V. Jegusothy**, Supernumerary Officer, Jaffna as D. J. Mallakam.

**Mr. A. N. Ramachandran**, Attorney-at-Law as D. J. Mullaitivu.

The transfers took effect from 1-1-85.

*Putney Church, London*

**Vyrvavappillai — Balasingam**

The Marriage was solemnised at the Putney Methodist Church, London on December 15th, 1984 of **Balendran Civil Engineer**, youngest son of the late **Mr. R. W. A. Vyrvavipillai** and **Mrs. N. Vyrvavipillai** of "Selvastan", Chenkaladi and **Christine Rahini Balasingam**, youngest daughter of **Mr. Welch Balasingam** and **Mrs. Balasingam** of Uduvil.

Rev. S. M. Jacob officiated and preached the homily.

The bride was given away by her father, **Mr. Welch Balasingam**.

The Tamil choir of the Putney Methodist Church rendered the well known Tamil lyric "வல்ல தேவர ஆசீசுறும்".

The Reception was held at the Reception Hall of the church. Many relatives and friends of the family living in U. K. were present at the wedding and Reception.

**Excerpts from Mrs. Bandaranayake's statement on the draft legislation**

The President's crowning arguments that when Mr. S. W. R. D. Bandaranayake had been Minister of local Administration in the State Council - he had gazetted a scheme for setting up Provincial Councils - Regional Councils, actually.

These would have democratised and given some degree of local control over the functions of Kachcheris, in the Colonial Administration. The difference that the President now conveniently forgets, is that at that time, the demand in all areas was only for a greater degree of democracy in Kachcheri Administration, and not for a viable alternative to a separate state for the Tamils.

\* \* \*

The Sri Lanka Freedom Party withdrew from the "All - Party Conference" because it was felt there was no sincere effort at working out a national solution on a national consensus, but directed only to delay, to save face, to confuse and to divide, while at the same time displaying to the world that a serious effort is being made here to arrive at a political solution.

**Minister outlines his plan for the North**

Addressing a large gathering at Polgampola Wickremashila Pirivena at Agalawatte on 5-1-85, following the laying of a foundation stone of a two-storeyed building for the Pirivena, **Mr. Athulathmudali** said that although he liked very much for a negotiated settlement of the issues he was compelled to retaliate with arms as the terrorists had taken to arms.

**Mr. Athulathmudali** stressed that he was certain that there would not be a repetition of the July '83 disturbance as the people were aware of the need to maintain peace in the rest of the country to deal with terrorists in the North and that was why he was able to send more and more army personnel to the North to fight terrorists and enforce the new laws that had been introduced there.

With the introduction of those new laws the terrorists had found it difficult to go ahead with plans.

Some people of both communities were comparing the death score of the two communities but they should not do that, as any life whether Sinhalese or Tamil - destroyed was a loss to the country, he said.

The Minister added that 8000 people of Nayar and Kokilai would be resettled there shortly.

[CDN] 7-1-85

**Ferry in February**

The Railway Department and the Indian High Commission said on Thursday that the Talaimannar - Rameswaram ferry service will resume in February as scheduled.

Normally the service commences in the first week of January after a 3-month break owing to monsoonal conditions.

This year it was delayed by a month because of the current security situation.

**AGA's Clearance Necessary**

Every citizen in the Security Zone Jaffna who wishes to travel outside Jaffna should have a certificate from the AGA of the Division in Form 'A'. Copies of these forms will, it is learnt, be forwarded to the Co-ordinating Authority and to the Police Station of the area.

Those from outstations who travel to Jaffna also should have these forms perfected and signed by the AGA.

The whole of the Jaffna District is a Security Zone. This includes Kilinochi and Pallai.

**Jaffna Citizens Committee Meets President**

A delegation of the Co-ordination Committee of the Jaffna Citizens Committees, met President Jeyawardene at 10 a.m. on 11-1-86. Associated with the President were the Minister of National Security, **Mr. Lalith Athulathmudali** and the Secretary to the President, **Mr. W. M. P. Menikdiwela**.

Among the delegation were members representing the Citizens Committees of sore spots as Vavuniya, Mullaitivu, Mannar and Trincomalee.

The President while expressing his sympathy with the plight of civilians in terrorist-infested areas in the North said that he as President of the Republic cannot condone any acts aimed at destroying the democratic structure of the country.

He would ask the National Security Minister to look into the specific grievances put forward by the delegation. He would however suggest that the 'terrorists' contest the By-Elections which he (the President) proposes to hold in the North and East, after which they could bring their problems before the Parliament, and seek a political solution.

**In brief**

○ A further list of transfers to the North of teachers affected by the July '83 disturbances has been published.

○ *The President of the Jaffna Principals' Association* has, it is learnt, made a request to the D. E., Jaffna to limit the schools hours in Jaffna to 8.30 a.m. to 1 p.m. in view of the new laws governing the Jaffna restrictions in mode of transport etc., etc.

○ *A representative of the Jaffna University Students Council* has said that the Council not engaged itself in any fund-raising campaign.

**Obituary**

**Niranjanadevi Anandaratnam**

We regret to record the death of **Niranjanadevi**, a student in Madras, second daughter of **Mr. K. Anandaratnam** of the Staff of Jaffna College and **Mrs. Nagulambihai Anandaratnam**, of the Staff of Ramaathan College Chunnakam.

The funeral took place on Saturday (5-1-85) at Vaddukoddai.

The deceased leaves behind besides her parents, a grandmother **Sivakampillai Thambiah** and three sisters **Nirmaladevi**, **Susiladevi** and **Sivaranjini**.



**மருத்துவப் பணி**

மருத்துவப் பணியாளர்களின் பலர் பட்டணங்களில் டாக்டர்கள் எனும் பணிபுரியலாம் அல்லது கிராமப் புறங்களில் 'தாதிமா ராச' உதவி வரலாம். எங்கு இருந்தாலும், எந்தப் பொறுப்பில் பணியாற்றி வந்தாலும், இவர்கள் கல்வியின் கனம் அளிக்கும் செயலில் பங்கு கொள்ளுகிறவர்கள்.

இயேசுகிறிஸ்து உலகில் அவதாரமானபோது, பிணி உற்றோர்க்கு அறிபுதகசம் அளித்து, கல்வியின் அரசாட்சியைத் தரம் உலகில் ஆரம்பித்துவிட்டதைத் தெரிவித்தார். இவ்வண்மையை இன்றும் பிணி நீக்கும் புனிதப் பணியில் ஈடுபடுவோர் தெரிவிக்கின்றனர். இதனால் அவர்களின் பணியில் வெற்றியையும் தோல்வியையும், அவர்கள் எத்தனை பேரைக் குணப்படுத்தினார்கள் அல்லது எந்த அளவுக்குப் பணமும் புகழும் சம்பாதித்தார்கள் என்பதைக்கொண்டு கணிக்காமல், எந்த எல்லைவரை கல்வியின் அரசாட்சியை விரிவாக்க உதவினார்கள் என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

**கிறிஸ்தவரின் பங்கு**

பிணி நீக்கும் பணியில் மருத்துவ அறிவும் அனுபவமும் கொண்டவர்கள் பெரும் பங்குகொள்ளுகின்றனர். எனினும், தனிக்கிறிஸ்தவரின் ஒவ்வொருவருக்கும் இப்பணியில் பங்கு உண்டு.

ஒருவர் நோயறிந்தாலும் போது, மருத்துவரின் சிகிச்சை செய்கிறார். இனத்தவர் உதவிகள் புரிகிறார். திருச்செபியின் ஏனைய உறுப்பினரும். குருவும் ஜெபிக்கிறார்கள்; நோயறிஞர் போல்தனி அக்கறை காட்டி அவருக்குக் குணம் உண்டாக உதவுகிறார்கள். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம் பொறுப்பை இனிதே நிறைவேற்றும் போதுபோது நோயறிஞர் பூரண சுகம் அடைவர். ஏனெனில், ஆயி, ஆன்மா, சரீரம் கொண்டவன். அவன் மனநிலை அல்லது ஆன்ம நிலை நோயறிந்துபின் காரணமாயும் அவனுக்கு உடல் பிணி உண்டாகலாம். இந்நிலையில், மருத்துவம் அவிக்கும் உதவிமட்டும் அவனின் பூரண சுகத்தை உண்டாக்காது.

மனத்தில் அமைதியும், உடலில் தாய்மையும் சூடாகொண்டிருக்க வேண்டும்; உடல் நிலை சீரானதாயிருந்து, ஆர்வத்துடன் நலன்புரி அவன் நாட்டுவோனாம்; இதுதான் பூரண சுகத்துடன் மனிதன் வாழும் நிலை. இக்கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் திருச்செபியின் மருத்துவப் பணியில் திருச்செபியின் யாவருக்கும் உணர்வு பங்கு கண்டுபெற வலாம்.

**பிஷன் மருத்துவ மனைகள்**

நம் நாட்டில் பிஷனரின் பணி ஆரம்பம் ஆனபோது, மருத்துவ மனைகள், கல்வியின் அண்பைச் செயல் மூலம் உலகுக்கு அறிவிக்கும் ஆரிய சாதனங்களாய் விளங்கின. இன்று இவைகளில் பல அரசாங்க மருத்துவ மனைகளுடன் போட்டியிட முடியாத தனித்தின்று, கிறிஸ்தவின் அண்பைச் செயல் மூலம் காட்டும் ஸ்தாபனங்களாக இவற்றை நிலைக்கச் செய்வது அவசியமெனக் கண்டால், அவற்றை உயரிய முறையில் நடத்த வேண்டியும் வசதிகளை எல்லாம் அளித்துக் கொடுப்பது கிறிஸ்தவர்களின் கடன் அல்லவா?

**விவரண பணி**

இன்று நம்நாட்டில் முனிசிபல் ஹிஸ்டிரிக்கும் வகுப்பினரில் மருத்

வருஞ் சேருவர். கிறிஸ்தவருக்குள் செல்வமும், செல்வாக்கும் படைத்தவருள் பலர் இப்புனிதப் பணிபுரிகிறவர். ஒவ்வொரு மனிலும், கிராமத்திலும், மதிப்பும் மரியாதையும் பெற்று வரும் மக்களுக்குள் டாக்டர் மரகும் இடம் பெறுவர். இவ்வாறு தனி மதிப்பும், வசதியும் பெற்று வாழும் டாக்டர்மார், மனிதனின் உடல் பிணியைப் பட்டுகிற. சம தாயத்தையும், திருச்செபியையும் வரட்டி வதைக்கும் கொடுங்கோ ளினின்று அவற்றையும் விடுவிக்க வெருவாக உதவுதல் கூடும்.

தாய நோக்கோடும், உயரிய உணர்வோடும், தன்னைமற்ற முறையில், தம் நடுவில் வாழும் ஒருவரைக் கண்டு, சமுதாயம் மாறுவதைப்போல் வேறொருத்தேட்டும் அது மாறுவதில்லை.

**கட்டுப்பாடு**

காட்டரற வன்மகாசப் புரண்டு வருகிறது. அதை அப்படியே ஓடவிட்டு விட்டால் நாட்டையும், நகரையும் அழித்து, அடித்துக்கொண்டு போய்விடும். ஆனால் தடுத்த, அணைக்கடி, அதை நிறுத்திவிட்டு, அதே நேரக் கல்வாய்கள் மூலம் பாய்ச்சிப் பரிசீலனைக்குப்பாய விட்டால் நிலம் செழித்துக் கொழிக்கும்; மிகுந்த பயன் விளையும்.

அதே நீர் தான் ஒருமுறை நசும் உண்டாக்குகின்றது, மறுமுறை நாட்டைச் செழிக்கச் செய்கின்றது. காரணம், இடையில் உள்ள அணையும், அதிலிருந்து பிரிந்து போகும் வாய்க்கால்களும் தான்.

**உணர்ச்சிகள்**

மனிதனில் காட்டரறறை விட வேகமாகப் பாய்ந்து ஓடும் உணர்ச்சிகள் உள்ளன. இவை தாமத நன்மையையோ, தீமை யையோ, விளைவிப்பவை அல்ல. கல்விய் படைப்பிலேயே மனிதனுக்கு அவித்த 'சுவ' இவை. இவற்றை மனிதன் கட்டுப்படுத்திப் பயன்படுத்தினால் மனுக்குவத துக்கு நலன் உண்டாகும். இல்லை யெல், இவை அவனுக்கு அழிவையே தேடித் தரும்.

இவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி மனுக்குவத்தின் நலனுக்காகப் பயன்படுத்த, எல்லாக் காலத்த வரும், நாட்டையும், நகரிகள்தைத் தழுவுவோரும் முயன்று வந்துள்ளனர்.

ஆப்பிரிக்காவில், ஒரு குலத்தவர் தம் வரலாற்றைச் சிங்கள வேட்டைக்கு அழைத்துச் செல்லு வார்கள். குறித்த எல்லைக்குள் சிங்களம் வரும் வரை எவரும் அந்தத் தரக்கக் கூடாது. பயந்து ஓடிவிட்டவர் அல்லது முன்னதாகத் தாக்க முற்பட்டவரைக்கு முன்னருடன் சேர்க்க மறுத்து விடுவார்கள். இவற்றையே எழும் உணர்ச்சிகளை அடக்க அறிந்தவரை மட்டும் முழு மனிதராக மதித்து, தம்முடன் சேர்த்துக் கொள்ளுவார்கள்.

நமது நாட்டில் நிலவிய பண்டைய கல்வி முறை, மாணாக்கரிக் கட்டுப்பாட்டை வளர்ப்பதைத் தான், தலையாய கடைமையாக்கி கொண்டிருந்தது. 'குரு-சிறிய' போதலு முறை ஒருபுறம் அறிவை வளர்த்ததுடன், மறுபுறம் உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்தி, அடக்கி, ஆக்க முறையில் பயன்படுத்த உதவியது.

பாபிவான் அரசர் ஒருவர், நன் அமைக்களத்தில் வைத்து, எபிரேய வாலிபர் நால்வருக்கு கல்வி அளித்த வரலாறு ஒன்று

**விரும்பி மேய்ந்த ஆடு**

பல்: விரும்பி மேய்ந்த ஆடு நானய்யா - மனம் விரும்பாமல் வீழ்ந்தேன் யேசுய்யா,

பா: மேய்ப்பன் சொன்னாயே - முழுதும் என்னாமலே முள்ளில் விழுந்தேனய்யா - முற்றும் இழந்தேனய்யா.

விழுந்தபின்னும் அந்தநிலை விரும்பவில்லையே விண்ணவனே உந்தநிலைத் தைவவில்லையோ. அழகைச்சத்தம் கேட்டுநீயும் ஓடிவந்தாய் என அன்புடன் தூக்கித் தோளில் சுமந்து கொண்டாய் - விரும்பி.

காணாமல் போனதால் கதறி நின்றவா கருணையோடு என்னைத்தேடி ஓடிவந்தவா கண்டெடுத்து களிப்புடனே பாடி நின்றாய் கருணை வள்ளல் உந்தன் அன்பை எள்ளசொல்வேன் - விரும்பி.

லா: 15:4-7

பா: கிரான்ஜீவன்

**எனக்காகத் தீர்மானிக்கை நீங்கள் எடுப்பீன்**

என்றமே தீர்மானிக்கை எடுக்க என்னுள் முடியாந் போகும் தான் இன்றாகவே சென்றுமே நீங்கள் தீர்மானிப்பீன் தான் என்கையே இழுந்து விடுவேன் நாளுக்கு நீதிப்பதற்கு நீங்கள் இடமளிப்பீன்

**அதுவே நீங்கள் செய்யும் பேருதவியாகும்**

— நன்றி: கனஞ்சியம்

திருமறையில் உன்னது. உன் இலக்கியங்களைப் பற்றிய அறிவை மட்டும் பெற்று விடுவது போதாது என உணர்ந்த இவ்வாறு விபர், தாம் மரக்கறி உணவை மட்டும் உட்கொள்ளுவது என்னும் கட்டுப்பாட்டுக்குத் தம்மைத் தாமே உட்படுத்திக்கொண்டனர்.

**மாணவரை மனிதராக்க**

மனிதன் வளர்ச்சியடைந்த சமூக சமூகத்தில் முழு உரிமை பெற்று வசமுண்டு, அவன் எழுத, வாசிக்கும் அறிவையுடைய, தொழிற் செய்தியும் பணம் சட்டும் திறனையும் மட்டும் பெற்று விடுவது போதாது. அவன் தன்னைத் தானே கட்டுப்படுத்தி, தனக்குள் இருக்கும் வலிமை வாய்ந்த உணர்வுகளை நலன் விளைவிக்கும் வகையில் பயன்படுத்தவும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

நமது மாணவரை மனிதராகக், சமுதாயத்தில் தாம் எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சியைத்தான் யாரைமே தேவைப்படுத்த உதவி செய்ப பணிகள் அளிக்குமென நம்பி, வாரத்தில் ஆறு நாட்கள் அவர்களைப் பணிக் கு அனுப்பி விடுகிறோம். அங்கே அவர்கள் மூளை அறிவை வளர்க்கத்தான் வாய்ப்புகள் உள்ளதென்றி, உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்தவும், அடக்கவும், ஆக்கப்பணிகளில் ஈடுபடுத்தவும் பயிற்சி கிடைப்பது இல்லை. ஆனால், எழுதப்படிக்க தெரியாதவனாகிவிட, பணிக் செல்லும் மாணவன் நீதி, நியாயம் எவை எனக் கூடுதலாக அறிந்திருக்கின்றான். அவற்றைச் சமுதாயத்தில் நிலைநிறுத்த வேண்டுமெனவும் உணருகின்றான். ஆனால் அவன் உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்தி, ஆக்க முறையில் வெளியிட அறிவாது தவிக்கின்றான்.

கல்வி முறையைச் சீர்திருத்தம் செய்யும் பெறப்புகையோடும், மக்களின் ஆக்கம் ஆற்றல் களை வளர்க்கும் திருப்பணியில் ஈடுபட்டுள்ள பெரியவர்களும், இக்குறையைத் தவிர்த்து ஆவன செய்வவேண்டுமென வேண்டுகிறோம்,

**சிறிது சிந்திப்போமா?**

கோ. கோணேசபிள்ளை (கல்விப்பிடம், கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்)

"1½ இலீற்றர் என்னெனயின் விலை ரூபா 8.80 எனில் 3 இலீற்றர் என்னெனயின் விலையாது?" என்னும் வினா 1982 ஆம் ஆண்டு நடந்த க.பொ.த. (சா. த) பரீட்சைக் கணித வினாத்தரணில் உள்ள வினாவாகும். பத்த ஆண்டுகளே அல்லது அதற்கு மேலே கணிதத்தைப் பரட்சையாகக் கற்று மாணவர் இவ்வினாவுக்கு விடையளிக்க எதிர்பார்த்தேப்பட்டார்கள்.

நமது நாட்டில் பரட்டிட்டுத் தட்டைக் கொண்டு நோக்கினால் இவ்வினாவுக்கு ஆரம்ப பரட்சையே மாணவரின் விடையளிக்கவேண்டும். அதாவது 1½ உக்கும் 3 உக்கும் உள்ள தொடர்பை ஆரம்பப் பரட்சையே மாணவர்கள் அறிந்திருக்கவேண்டும். அவ்வகை பிடிக்கவேண்டும். அத்தோடு ரூபா 8.80 ஐ இரண்டால் வகுக்கத் தெரிந்திருந்தல் வேண்டும்.

ஆனால், நமது நிலைமை எவ்வாறு இருக்கிறது? மேலே குறிப்பிட்டுள்ள வினாவுக்குப் பல பரீட்சார்த்திகள் சரியான விடையளிக்கவில்லை என்று அறியக்கூடிகின்றது. அதாவது பத்து ஆண்டுகள் படித்தபின் 1½ பங்கில் விடையளிக்கவேண்டிய விடையளிக்கவேண்டிய காரணமுடியாத நமது பத்தாம் வகுப்பு மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதாவது 1½ க்கும் 3 க்கும் உள்ள தொடர்பைக் காரணமுடியாத நிலையில் பலர் இருக்கின்றார்கள்.

இத்த நிலையை இட்டு ஆரம்பக் கல்வியோடு தொடர்புகடைய சவையும் சிந்திக்கவேண்டாமா? கணிதம் கற்பித்தலின் நோக்கம் கல்வி ஒன்று தற்போது தொடர்புகளைக் காரண வழிப்படுத்தவதாகும். நாம் கற்பிக்கும் வாய்பாடுகள் எல்லாம் தொடர்புகள்தான் மனம் செய்த தொடர்புகளை மாணவர்கள் கூறும். இந்நிக் கூற்றுகள் மரத்திரம் கணித அறிவை அல்லது கணிதச் சிந்தனையை விருத்தி செய்கின்றனவா? இந்நிக் கூற்றுகளுக்கு அப்பால் நமது மாணவர்களை இட்டுச் செல்வ வேண்டாமா?

"புதியவற்றை ஆக்கக் கூடிய மனிதர்களை உருவாக்குவது தான் கல்வியின் பிரதான இலக்காகும். சந்தி சந்தியாகச் செய்து வந்தவற்றை அப்படியே செய்து கொள்ளும் மக்களை உருவாக்குவது அல்ல; ஆக்கத் திறனுடைய, புதியவற்றைக் கண்டு பிடிக்கக் கூடிய மக்களை உருவாக்குவது தான்" என்று ஜி.ஐ.பி.யோஜே கருதுகிறார். இக்கூற்றைக் கணிதந் தர்பித்தலோடு இணைத்துச் சிந்திப்போமா?

நன்றி: கனஞ்சியம்,



## Political Notes

For the Tamils it appears that 1985 will bring no respite. The manner in which the first two weeks have passed bears ominous testimony to that. With barely time to appreciate that it was a new year we were once again plunged into that never ending cycle of violence and falsehoods with nary a silver lining to be seen.

On the political scene two events are worth recording. The diplomatic furore that has broken out between Sri Lanka and India over the latter's capture of a Sri Lankan patrol boat has plunged relations between the two countries to a new depth. The holding of the Sri Lankan boat, while seemingly a provocative act, was in turn due we learn to the indiscriminate and high handed manner in which the Sri Lankan boat had dealt with Indian fishermen plying their trade within their own waters. Our government naturally claims that the Sri Lankan boat is as innocent as the driven snow!

[We are happy that the matter has ended in good will on both sides]

The second event, and may be the more important one, was the meeting of the TULF leaders with the Indian Prime Minister Mr. Rajiv Gandhi. While this may bode well for us, the government has promptly cried foul and decried the meeting. This comes close on the heel of statements by government leaders that the ethnic problem could be solved only on an internal basis and not even a friendly nation's help would be appreciated. This was perhaps to preempt the TULF's attempts to get the Indian government involved in any future negotiations.

The intransigence of the government ("No more talks as there is no purpose") seems to stem from a false sense of confidence that they can solve the "terrorist" problem militarily and having once thus eliminated this opposition, ram through any proposals they manufacture, on a Tamil population that could do naught to prevent it. The army's successful ambush of a 'terrorist' base at Atchuvelli seems to have bucked them up. However, their proud claims for that attack have been watered down by Minister Athulathmudali's prediction that he would eradicate the 'terrorist' menace by October '85. The Minister has now generously given himself another year to do so!

The level of violence continues to escalate. The most recent incident was the killing of fifteen people in the Mullaitivu district. These people, who were all reportedly watching a video film in a house, included four elderly men and two women (as reported in the Tamil dailies). The army, now claims that the dead were all

"terrorists" killed in their hide-out after a lengthy and vicious gunbattle! The President has, however in an interview to News week magazine, accepted that his army commits 'excesses' but has gone on to qualify his admission by stating that this takes place in other countries as well. But surely Mr. President, it shouldn't be in a country where a 'just society' exists!

Even more than the violence perpetrated against them it is the pathetic untruth and propaganda over the media that infuriate the Tamils. It is this treatment of the Tamils as a separate people that will make unity of this country more difficult to achieve. In an interview over the state television, the Minister of fisheries Mr. Festus Pereira, responding to a question asking when the fishing industry would get back to normal, made the startling response that 'the fishing industry and export of fish would be brought to normal once the displaced (Sinhala) fishermen are resettled in the Kokilai and Nayaruvillages'. The good Minister seemed to think that the few hundred Sinhalese fisherman displaced, reportedly, by "terrorist" attacks make up the back bone of the fishing industry. Pray what about the thousands of Tamil fishermen now idling at home due to the prohibition of fishing in the North? Under the Prevention of terrorism Act (which applies to the Northern Province) the possession of weapons is enough to brand one a terrorist. Nevertheless the displaced Sinhalese fishermen are not only given arms but are trained by the army to use them, before being sent, back to the North. It is obvious that in this Dharmista society where all men are equal, some communities are more equal than others!

Recently it was reported in the Ceylon Daily News that the Sri Lanka military is speculating that the dead Catholic priest Mary Bastian, allegedly killed by the security forces in the Mannar District, is actually alive and well and in India after having been spirited there by terrorists. This marks a new high or low (whichever way one considers it) in propaganda efforts. In addition to its several other powers the government seems to have acquired the power to resurrect the dead as well!

In the midst of such a bleak scenario the Tamils live never knowing what the morrow may bring being content only in surviving another day

D. C. A.

## In brief

○ Eighteen Students who were found to be "excellent" in extra-curricular activities have been admitted to the Universities of Sri Lanka for the first time this year, in accordance with a Scheme announced earlier,

## Book Review

## "I Remember"

(The memoirs of I. P. T.)

We are in receipt of the above publication. The title of the book speaks for itself. Mr. I. P. Thuraiaratnam (known to his many friends by his initials, IPT) who celebrates his 81st birthday this month has been in the mission field for over half a century.

The book (121 pages) resembles in some of its features Virginia Woolf's "Letters", particularly in its marvelously unmodified capsule comments on men and matters, events and reaction to events in the author's long and variegated career in the mission field.

We, of course, wish that some parts of the narrative had been slurred as the "memoirs" have not been written deliberately for an "audience". But as a personal account of his life and work the author, perhaps, has a right to this indulgence.

The major part of the book (Pages 47 to 112) is about the author's two trips abroad. Notable of these two, in a jet-age, is his 'odyssey' to USA in a Cargo Vessel which dropped anchor at several ports on the way.

The interest of the 'Odyssey' is of places unhurriedly visited, of knowledge sumptuously absorbed and of experiences widely gained.

The remaining part of the book is about his early days in the mission compound at Tellippalai (where his father was a clerk in the mission), his days at Jaffna College as student and teacher, his hobbies, and his friends, his interests particularly Tennis in which he and his life-time friend 'Siris' battled down to the wire against their more formidable 'foes' at Nuwara Eliya and finally his days back at Tellippalai when his crowning achievement was the merger of two schools in the Mission compound which brought forth a new secondary school — Union College. ["Amalgamation" we note was a word which then left a bitter taste in the mouth.] The author considers his Union College venture as his *magnum opus* which he accomplished against heavy odds.

The book is dedicated to the author's wife Rose (affectionately known in the village as 'Rose Acca').

To strike a personal note, the writer of this Review, was associated with IPT as teacher and Vice Principal for 24½ years out of the 29 years IPT worked at Tellippalai.

The writer could therefore testify to the authenticity of many of the facts, the author has mentioned, particularly the role played by 'Rose-Acca' in

preparing the community at Tellippalai for the projects he (the author) initiated.

One anecdote in this context is more aromatic than many words. Wanting to pass on an official message to the Principal who was away from home at that time, the writer found that 'Rose-acca' too had left but on her 'rounds' in the village. He inquired from one of the AL boys who lives near the school and who is, in and out, of the mission compound several times in a day "Have you seen Rose acca anywhere about the place".

The boy quickly replied with his characteristic gaiety:—"Sir, I saw her last opening so and so's gate".

C. E. R.

[The book is Priced at Rs. 50 and inquiries for purchase may be made from Mr. I. P. Thuraiaratnam, "Rose-Ville", Tellippalai]

## Obituary

Mudaliyar Sinnathamby

We regret to record the death which occurred on Monday (7-1-85) of Mudaliyar Sinnathamby of Vaddukodai, retired Registrar of the Supreme Court. Mudaliyar Sinnathamby joined the public service early in his life and served for many years as Interpreter Mudaliyar in the Supreme Court before he became a Registrar.

He served under many eminent Supreme Court judges, all of whom found in him an amiable person, an erudite Tamil scholar, and a very conscientious public servant.

After retirement, he spent his time and talents in many fields of Social Service in his own village of Vaddukodai. He was President of the Gandhi Seva Sangam and was also associated closely with the religious and cultural activities in the Jaffna District.

He was 72 years old at the time of his death.

## Araly Church

Mr. R. D. Nagalingam

We regret to record the death which occurred on 27-12-84 at Araly of Ruperi Devathason Nagalingam, Retired Shroff, Local Government. He was 57 years old.

The Funeral Service took place at his residence Selva Vasa, Araly North on 30-12-14. Rev. A. Jeyakumaran, the Circuit Pastor of Araly Church officiated at the Service, assisted by Mr. Thevathason, JDCSI Worker at Araly. Mr. S. J. Manickam of the Staff of Jaffna College paid the tribute.

The deceased leaves behind his wife, Arul, four sons — Rex, Reggie, Ranjit and Rosan.

The remains were interred at the JDCSI burial grounds at Araly. The committal rites were performed by Rev. A. Jeyakumaran.